

FINALE EMILIA

Al Vént ad Busana e al Sól

I s lidgava un dì al Vént ad Busana e al Sól, ùn ch'al pretendiva d èsar più fòrt ad cl àltar, quand i vdì un viažadór ch'al gniva avanti invujà int al mantèl. I du lidghèn i s mitì d acòrd, alóra, ch'a sarév stà al più fòrt quél ch'al g l'arév cavada a fàrag tòr d'adòs al mantèl al viažadór.

Al Vént ad Busana al tacò a supiar dimóndi fòrt, ma più al supiava più al viažadór al sa stricava int al mantèl, tant che ala fin al pò(v)ar Vént al du(v)ì lasàr lì dala só intenziòn. Al Sól, alóra, al s mustrò int al ziél, e dóp pòc al viažadór, ch'al sintiva cald, al s cavò l mantèl. E la Busana la fù acsì ubligada a arcgnósar che al Sól l éra più fòrt ad lié.

T èla piasuda la partida? La vlémia ripétar?